

GO-AL

G odsdienst-
O nderwijs
A ntenne-
L eerkrachten

nr. 14 februari 2006, niet op valentijn

In het begin

"Sorry, ik was aan het dromen"

Nog niet zo lang geleden te Sint-Andries Brugge, op de parking van een veelwarenhuis, had ik met een voor mij onbekende vrouw, een kind op de arm, een flitsend gesprek. Ik had net m'n winkelwagentje geleegd, toen de jonge dame naar me toegewandeld kwam. Ik dacht, ik geef haar m'n leeg winkelwagentje meteen mee. Ze kan er haar kleine in plaatsen. Zo gedacht, zo gedaan. Ze zag er gelukkig uit ... maar ze kwam als het ware uit een andere wereld ... 'a.u.b., mevrouw', klonk het uit m'n mond. Enkele seconden later, later dan verwacht, klonk uit haar mond: 'sorry, ik was aan het dromen'. Spontaan dacht en zei ik 'sorry, 'k hoop dat ik uw droom niet stoorde'.

'Sorry, ik was aan het dromen'. Moeten we ons dan verontschuldigen omdat we aan het dromen zijn? Wie of wat doet ons zeggen 'sorry, ik was aan het dromen'. De macht van de etiquette, de gewoonte, de tijdgeest, de blik van de ander? Of is het enkel een kwestie van pure beleefdheid? Beleefd?

Ik dacht, proficiat, je bent met een kleine op weg, je stapt straks een warenhuis binnen en je bent nog aan het dromen ...

Is een droom belangrijk?

Dromenderwijs is een mens bezig met de dingen van het hart, de zorgen van de dag, de liefste mensen uit de nabije mensen. Dagdromen, ze zijn er, en zijn nodig.

De vraag iets ruimer en sterker nu: Is een visioen belangrijk?

Kan het zo gesteld: wat een droom betekent voor een dag en een persoon, betekent een visioen voor een leven, voor een gemeenschap, een school, een team, een mens. Dagdroom, levensvisioen.

Een visioen, een prikkelende kijk op leven, een *visie*, een geloven dat er toekomst is, dat er iets te gebeuren staat. Een visioen doet een volk, een mens anders kijken naar en voelen en handelen omtrent de mens, de natuur, het

leven, de school, groeien, relatie, enz. . Ja soms klinkt dat dromerig visioen als 'welkom mens' duidelijk ongepast in een schortende samenleving, een niet gastvrije samenleving. Wie droomt van een 'humane amnestie', zoals mgr. Van den Berghe doet, wordt dan wakker geschud door andere stemmen in die samenleving. Moet een bisschop dan zeggen 'sorry, ik was aan het dromen'? Moeten wij mee die droom opbergen? Je kunt makkelijk veranderen van partij, van gsm, van provider, buurt, werk, van auto, school. Van visioen verander je niet (makkelijk). Je voelen, je tijdsbesteding, je engagement, je prioriteiten, ... Een visioen, het doet iets, zeg maar veel. Veel met je denken, voelen

en handelen. Soms doet het visioen je zelfs ontploffen en vloeken. Veranderen van visioen doe je niet zo vlug.

Een visioen heeft je te pakken en verandert jou. En wel vlug! En misschien toch ook wel een beetje die samenleving. Dankjewel mgr.

Een vriend stelt in gesprekken over de verschillende dingen van het leven regelmatig twee steeds weerkerende vragen. Soms glimlach ik dan. Maar dieper nog weet ik dat deze twee vragen 'is dat zo' en 'hoe kunnen we dat aanpakken' uit het diepst van z'n gedachten opkomen. Ik voel zo dat die twee vragen wortelen in iets diepers, in een visioen.

Visioen, perspectief, verbeelding, het grote verhaal waardoor we zien met nieuwe ogen en verstaan met een nieuwe geest, waardoor we andere vragen stellen, meevoelen met een ander hart en onze energie richten op een nieuwe levenswijze, op 'gansandere en kansarme mensen'.

De belangrijkste stap in ons gedeeld visioen, is kijken naar mensen vanuit een nieuwe, of nooit gekende, altijd vreemde horizon: het verhaal van God met mensen. Dit is altijd weer een *ommekeer, een keer-u-naar-de-ander*. Dit visioen proef je en adem je in via het inademen luisteren naar verhalen, het vieren, het kijken naar kunstwerken, het stil worden, het beluisteren van muziek, het concrete engagement in werk en goede werken, het luisteren naar mensen, het leven in liefde ...

Op de dag voor de beginnende leerkrachten katholiek onderwijs bisdom Brugge op 26 januari te Torhout, hebben ruim 250 jonge leerkrachten geluisterd naar het visioen dat de bisschop, mgr. Vangheluwe, verwoordde. Een visioen of mogen we zeggen een zending, een droom als motor voor de onderwijsloopbaan van elke medewerker, elke leerkracht in het katholiek onderwijs, a fortiori voor iedere godsdienstleerkracht. Verkort en deels, proberen we deze droom als volgt samen te vatten:

Raak de leerlingen in hun dieper zijn met heel uw mens zijn. Katholiek onderwijs is contactonderwijs, geen

afstandsonderwijs. Mensen leven aan elkaar. Iemand is hen daartoe een kracht.

Een God die zegt:

1. "leef" (vanwaar je ook komt, hoe je ook bent)
2. "Ik reken op u" (welke zotte of kromme wegen je ook gebracht hebben waar je nu staat).
3. "Ik zal er zijn" (in uw lijden, in uw sterven)

Die droom kans geven in je zelf, bij de jongeren, bij elkaar. De hand van God die mensen scheppend raakt. Dit geloof kans geven door erover te spreken, je in te bedden in die kracht, je te engageren, kerk-waarts te gaan. De twijfel niet vermoorden of negeren, maar opnemen, er iets mee doen. Tot hier, verkort de droom-zending.

Een dromerig spreken zal wel altijd ergens het midden houden tussen een zwijgen en een glad of gaaf spreken. Dit spreken verloopt altijd wat tastend stamelend spreken, kwetsbaar. Het zijn immers woorden die groeien uit stilte en Onuitsprekelijkheid.

Geraakt door het Wonder van het leven. Ja, er zijn zo van die dingen die verschil uitmaken. 'Dingen' die je zo of anders doen leven. Een visioen van een geloofsgemeenschap én van elke gelovige. Samen én persoonlijk. Gedeeld individueel. Wie het niet individueel droomt, droomt het niet. De vasten nodigt uit om dit visioen persoonlijk te proeven.

"Want het visioen van de ene mens leent zijn vleugelen niet aan een ander.

Want zoals een ieder van u alleen staat in Gods kennis, zo moet een ieder eigenlijk alleen zijn in zijn kennis van God en in zijn begrip van de aarde." Aldus Kahil Gibran. Immers "De musicus moge zingen over het ritme dat de ganse ruimte vervult, maar hij kan u niet het oor geven dat het ritme vasthoudt, noch de stem die het weerkaatst.

En hij die onderlegd is in de wetenschap der getallen kan vertellen over de gebieden van gewicht en maat, maar hij kan u daar niet brengen."

Als mens, als godsdienstleerkracht die telkens weer met jongeren zoekt te werken rond wat waar, goed en schoon is, de uitnodiging van Paulus en Timoteüs in Fil 4, 8 persoonlijk ter harte nemen:

"Ten slotte, broeders en zusters, schenk aandacht aan alles wat waar is, alles wat edel is, alles wat rechtvaardig is, alles wat zuiver is, alles wat lieflijk is, alles wat eervol is, kortom, aan alles wat deugdzaam is en lof verdient."

Dromen, visioen. Prachtig. Maar misschien is er wel iemand die zegt: 'sorry, dat ik je droom, je visioen even stoor'. Ja, pas dan merk je hoe realistisch je visioen wel is ... "Het visioen is redelijk: het daagt ons hart uit maar ook ons verstand; het motiveert ons tot analyse van de feiten." Aldus Huub Oosterhuis . Niet loslaten, vooral dan niet. Altijd weer zal klinken 'welkom mens'. "Als het visioen verdwijnt, verwildert het volk"

Soms hoor je wel eens, of merk je zelf dat er hier of daar een schoolteam of vakteam vierkant draait. Soms zijn daar wat mythes rond, soms zijn het gelukkig maar geruchten, soms is het ernst. Gebeurt, moet kunnen soms, even. Soms sleept het aan. Dat is natuurlijk iets anders. Daar varen mensen niet goed bij, ook leerlingen voelen dat, dat werkt ook door in de geloofwaardigheid en de professionaliteit van het vak. Als team vanuit een visioen werken, vanuit een visioen kijken naar de collega's en zichzelf in het team, niet om die ander te verbeteren, maar om ze te ontmoeten. Eénklank is niet van deze wereld. Klinkt ook niet. Geen eenstemmigheid, wel samenspraak. Telkens weer opnieuw, communiogericht. Ja zoiets kan vleugels geven, en wie die heeft, die trappelt niet ter plaatse (van ingehouden woede of wat dan ook). Sommige teams zouden er goed bij varen. En dus ook het vak en de leerlingen.

mocht het visioen
eenmaal gekoesterd
genoeg zijn
om weerbaar en hoopvol
samen mens en collega te zijn,

Sorry, ik was aan het dromen.

Vragenderwijs-delenderwijs

Op een vakvergadering r.-k. godsdienst klonk de volgende vraag: 'kun je als vakbegeleider iets doen bij de directie voor een vaklokaal?'

De vraag verradt een gezonde bekommernis van de godsdienstleerkracht voor het vak. Zo'n vraag kun je natuurlijk makkelijk afwipelen met een simpel ja of neen. Dat is natuurlijk niet de bedoeling. De vraag is te belangrijk. Het is met iets meer woorden omschreven de vraag naar wat is een goede en passende onderwijs- en leeromgeving voor het vak r.-k. godsdienst. Deze vraag zullen de inspecteurs-adviseurs straks mee opnemen in de interdiocesane vergadering van de inspecteurs-adviseurs.

Uw reflecties, vragen of ervaringen en suggesties zijn daarom zeer welkom. Stuur wat foto's door, concrete tips en meer fundamentele gedachten. Wil deze vraag eens mee op nemen in een vakvergadering: wat is hier binnen deze school een gedroomde, verantwoorde en haalbare leeromgeving voor dit vak (vanuit de graden verwoord)? Een minimum- en een maximumomgeving voor het vak, wat houdt die in? Denken we daarbij aan een klaslokaal, een vaklokaal een combilokaal of nog iets anders? Hoe kan deze vraag aangekaart worden binnen de school? Wat zijn de reflecties vanuit het school(leider)perspectief bekeken? Hoe begroot je zo'n vaklokaal? Zijn er bondgenootschappen denkbaar tussen vakken? Uw verzamelde gedachten interesseren ons. Stuur ze door naar onderstaand e-mailadres en vermeld als onderwerp 'vaklokaal'.

Dit antwoord is juist.

We willen nu al op eigen houtje enkele gedachten voorleggen.

De vraag naar een kwaliteitsvolle leeromgeving voor het vak godsdienst kan scherper gesteld via de vraag: 'wat/wie roept op tot levensbeschouwelijk groeien?' De vraag kan snel-klassiek beantwoord worden: steeds is het de innerlijke leermeester, waarop een appel wordt gedaan. De eerste aansprekers daarbij zijn uiteraard de te proeven levensbeschouwelijke rijkdom in de leerkracht en de leergroep zelf. Vervolgens de waarde van het handboek of de cursus. Op die wijze worden leerlingen het sterkst uitgedaagd te tonen dat er méér in hen steekt, dat eigen verantwoordelijkheid een persoonlijke 'respons' veronderstelt.

Bij het reflecteren rond de vraag naar een vaklokaal is er allereerst een besef van belang, dat scherp onderkent wat/wie al beschikbaar is. Soms vergeten we onze 'zegeningen' te tellen: de leergroep en de leerkracht, de handboeken, religieuze symbolen. We denken daarbij dus aan jongeren die waarheidszoekend zijn, leerkrachten die creatief zoeken naar verdieping en horizonverruiming, en niet zelden soms 'illegaal' continuïteit proberen te geven aan wat christenen betrachten, een kruisbeeld, een affiche van Broederlijk Delen, Maar dit antwoord is ook onvoldoende. In een veranderende samenleving verandert ook de binnen- en de buitenkant van het leren. Groeien doen we in contact met voedende bronnen van geloven, cultuur en/of waardegevoeligheid zoals die er nu zijn. Met toegang tot de informatiestroom.

Waarom kunnen jonge mensen hier en nu groeien? Mensen groeien aan wat hen uitdaagt, wat hen verleidt de eigen horizon te verdiepen en/of te verruimen, aan wat waardevol is. De afgesloten discussie of onderwijs stof- of leergericht dient te zijn, kan naar een ander niveau worden opgetild. Leerlingen, leerkrachten en andere begeleiders zijn in goed onderwijs gezamenlijk gericht op het waardevolle. In dat gezamenlijke centrum van de aandacht kan velerlei van waarde zijn: een schilderij van Kandinsky, een video-opname omtrent een discussiethema binnen de gezondheidszorg, Psalm 8, de autobiografie van Nelson Mandela, een artikel omtrent de plaats van humor in verschillende levensbeschouwingen, een DVD van National Geographic over de inslag van een meteoriet 65 miljoen jaar terug Of het nu gaat om voorbereidend beroepsonderwijs, om algemene vorming of om de begeleiding van toekomstige academici, de oproep en de prikkels tot groei zijn telkens weer belangrijk. En die laatste hebben uiteraard met leven te maken, leven zoals het is.

Ergens zullen we wellicht het midden moeten houden tussen 'ophokplicht' en opluchrecht.

Het lokaal waar gewerkt wordt - we aarzelen even het woord 'klaslokaal' te gebruiken, is op de eerste plaats, eens ingenomen voor het lesuur godsdienst een *werkplaats*, een *oefenruimte* en/of een *vrijplaats*.

Een *werkruimte* waar tieners 'spiritueel' actief moeten kunnen zijn. In een dergelijke ruimte is er dus best veel

Op de webpagina van het VTI-Ieper vinden we de bijgaande foto voorzien van deze commentaar: 'Elke klas heeft twee uur godsdienst in dit lokaal. Om de leerplannen op een hedendaagse wijze te realiseren, wordt er hier gewerkt met kaarten, de Bijbel, enkele historische voorwerpen, enz... Naar aanleiding van de liturgische kalender of een of andere solidariteitsactie op school wordt dit lokaal aangekleed'.

aanwezig dat aanzet tot vooral spirituele activiteit. Ze leren er luisterend omgaan met een veelheid van geloofsuitdrukkingen. Van Bijbelse bronteksten tot hedendaagse religieuze uitdrukkingen in kunst die gepast in beeld of klank komen. Uiteraard hoort hier ook de brede zinhorizon van het menselijke zinbeleven aantrekbaar nabij te zijn (een interreligieuze koffer?). Ruime aandacht bestaat voor contact met verhalen en voorbeeldfiguren, waaraan de leerling of student zich kan ijken en kan optrekken. Jongeren komen in contact met wat mensen levenslan geeft, levensoriëntatie en uitnodigt tot een bepaalde levensstijl. Een rijke en gevarieerde te verkennen bronnenhoek als prikkel en pressie dus. Voor het vak r.-k. godsdienst bestaan er intussen ook rijke digitale vaklokalen. Te vinden o.a. via www.godsdienstonderwijs.be, maar bvb ook via <http://www.perron7.nl/>. We streven in het vak dus een levensbeschouwelijk-rijke

leeromgeving na die dus duidelijk meer bedoelt dan aan te sluiten bij de belevingswereld van de leerling of populistisch wil zijn. Een ruimte ook die, meer dan louter pluralistisch, de rijke traditie van katholiek geloven

'vindnabij' stelt. Kortom, een werkomgeving die stimuleert tot schoonheid, waarheid en goedheid is een goede leeromgeving voor het vak.

Geen schijncontext, geen placebo's.

We vermijden dat de werkomgeving een louter-banale toeleverancier wordt van nieuwe spelers op een markt van haast, hype en hebzucht. Het vak moet integendeel jonge mensen gelegenheid bieden in contact te komen met een cultuur van spiritualiteit, geheugen en generositeit. Hoe rijk of arm is het blikveld dat wij openen in de ruimte en de tijd van de godsdienstles?

Het vak wil ook een *oefenruimte* zijn, waar jongeren zoeken te groeien in de levensbeschouwelijke vaardigheden. Tieners kunnen bvb. leren zich ook (non)-verbaal uit te drukken. Dit vraagt letterlijk ook wat ruimte, bewegingsruimte voor de bewogen mens. De vele zintuigen aanraken. Doorheen de stilte gaan, iets doen, uitbeelden, zingen, bibliodrama, meditatieoefening, contemplatieve dialoog: er zijn zoveel registers open te trekken. Dit alles is noodzaak. Dit kan niet in om het even welke ruimte. Eigentijds is er nu ook de mogelijkheid om een levensbeschouwelijk dagboek bij te houden via THOMAS. Kunnen we tijdens de lestijd de leerlingen daartoe uitnodigen? Hoe gevarieerd of eenzijdig kunnen de activiteiten zijn waartoe we leerlingen uitnodigen?

Het vak is ook een *vrijplaats* waar verwacht wordt te groeien in (theologisch) bedachtzaam reflecteren en communiceren bij de actualiteit. Vragen en belevingen van persoon en samenleving vormen onderwerp van gesprek. Daarbij verantwoord omgaan met de brede informatiestroom (die o.a. via internet bereikbaar is) behoort bij dit leren. Hoe ver, diep en breed kan het leren worden binnen het vak r.-k. godsdienst

Werkplaats, oefenruimte en vrijplaats, moet dat alles op één locatie kunnen? Moeten we pleiten voor een klaslokaal, een vaklokaal, een combilokaal of nog iets anders?

Veel hangt hier uiteraard af van wat mogelijk is binnen de school zowel m.b.t. het inrichten van lokalen als m.b.t. het zich makkelijk kunnen verplaatsen en het vlot kunnen reserveren van een ruimte. Maar uiteraard zijn er ook andere bedenkingen die best meespelen, bvb welke plaats is er voor een integratie van op het eerste zicht uiteenlopende domeinen en hebben we in dit alles voldoende aandacht voor interdisciplinariteit?

Tot slot

In het inspectieverslag van 2003 lezen we: "Waar de leraren beschikken over een vaklokaal, is dat doorgaans op een aantrekkelijke manier didactisch aangekleed en goed uitgerust, vaak met persoonlijk materiaal." Een vaklokaal blijkt motiverend te werken én voor de lerende én voor de leerkracht.

De bewegende mens heeft nood aan een eigen ruimte. Veelal krijgt het vak bewegingsopvoeding die ruimte. Terecht. Geldt dit ook voor de bewogen mens ...

Voor het officieel onderwijs is het antwoord duidelijk. In de functiebeschrijving en in een omzendbrief omtrent de Vlaamse Onderwijswetgeving lezen we in de brief gedateerd op 28-04-2005: *"De lessen van de levensbeschouwelijke vakken worden in een eigen levensbeschouwelijk vaklokaal gegeven waar het levensbeschouwelijk teken/zinnebeeld of symbool permanent wordt aangebracht. Dit vaklokaal is voldoende ruim om alle leerlingen op een pedagogisch verantwoorde wijze les te kunnen geven."*

Kan het dat de leerlingen in het katholiek onderwijs minder mogelijkheden krijgen voor het vak r.-k. godsdienst? Ze krijgen op de eerste plaats minder mogelijkheden als er niet professioneel wordt nagedacht over en toegewerkt naar een levensbeschouwelijk rijkgevulde (= gepaste en verantwoorde) leeromgeving.

Het laatste woord is niet gezegd. Geen enkel dictaat is gevallen. De vraag, de uitdaging, en enkele antwoordfragmenten liggen er, de reflectie en de antwoorden vanuit de vakvergadering volgen? Ze interesseren ons. Stuur ze door. We verwerken ze in een latere bijdrage.

Wat we daarbij met z'n allen niet mogen vergeten:

1. Een kansrijke leeromgeving is dé kans bij uitstek voor een kansarme jongere om te groeien! Als en de thuisomgeving én de leeromgeving arm zijn, ja waar leer dan nog?
2. Je kunt het echte leven nooit simuleren. Af en toe moet je daarom naar buiten. Opluchtrecht: wie de geur van een roos wil leren kennen, kan dit niet langs de weg van de kennis of een formule maar enkel

en alleen langs die van de directe ervaring van het ruiken. In welke ruimten vertoeven we zoal met de leerlingen?

3. En iets betrokkener meer op de vakpastoraal. Kunnen we wel zonder 'een groene ruimte', een 'bezinningsruimte', een 'kapel'?

Mededelingen

Dat op de dag voor de godsdienst er ruim driehonderd geïnteresseerde aanwezigen waren. En dat de foto's en beschikbare presentaties te vinden zijn op de diocesane webpagina. Klik op '[hier](#)'.

Link

Thomasweetje

Via de rubriek actualiteit vind je weer enkele boeiende 'in de kijkers', o.a. rond 'Deus Caritas est'. De webpagina wordt ook volledig vernieuwd van lay-out. daarbij is er één grote zorg: een gebruiksvriendelijke wegwijs voor alle onderwijsniveaus.

Linkweetjes¹

René Girard werd onlangs verkozen tot een der 'onsterfelijken' in de Académie Française. Een grote eer. Volgens Girard begeert de mens niet wat hijzelf ten diepste wil hebben, zoals de romantici beweren, maar verlangt hij telkens weer naar wat een ander wil.

Als Girard hierin gelijk heeft – dat onze begeerte niet voortkomt uit onszelf maar uit het imiteren van anderen – dan moeten we onze verlangens eigenlijk minder waarde toedichten. Een doordenker voor de vasten? Toch wel een tijd van nadenken over de juiste navolging: www.girard.nl

Op <http://cgi.ncrv.nl/spiritus/vragen0.php> kun je zelf of ook de leerlingen laten testen met welke levensbeschouwelijke traditie ze affiniteit vertonen. En misschien nog interessanter: je kunt deze test gezamenlijk kritisch in vraag stellen en een alternatief opbouwen.

De podcaster - godcaster bij uitstek is een Nederlander: father Roderick Vonhögen uit Amersfoort. Zijn ster rees tijdens de pausverkiezing na de dood van Johannes Paulus II. Vonhögen zat in Rome, interviewde kardinalen en maakte reportages.

Met zijn Engelstalige Catholicinsider.com is de jonge priester uitgegroeid tot een fenomeen in het wereldje der podcasters, gewaardeerd tot ver buiten zijn eigen katholieke kring. Op de populariteitsranglijst van podcastalley (alle categorieën) stond hij zelfs lange tijd op de eerste plaats. Begrijpelijk, de professionele productie en gevarieerde inhoud en zijn twintig minuten durende 'Daily Breakfast' bij de ontbijttafel zijn aangenaam. Met enthousiasme praat de priester zich een weg door een waaier aan onderwerpen: netelige moraalkwesties, katholieke nieuwtjes, de kunst van het podcasten en de technische complicaties daarvan. Maar pas echt op gang komt father Roderick wanneer de hedendaagse popcultuur ter sprake komt. Op vijf december startte zijn special over 'The Chronicles of Narnia', waarin hij op zoek gaat naar de oude mythen, legenden en bijbelse symboliek achter de hitfilm. In een eerder stadium had hij met evenveel passie en kennis van zaken de wereld van Star Wars en Harry Potter becommentarieerd.

Naar het schijnt zijn websites waarop songteksten te vinden zijn illegaal. Dat heeft uiteraard te maken met auteursrechten. Meerdere webpagina's, zoals het bekende **PearLyrics** (<http://www.pearlyrics.com>) bestaan niet meer. Google lanceert nu 'Music Search' (<http://www.google.com/musicsearch/>). Daarmee kun je info over artiesten, de titels van albums én songteksten zoeken.

'Vlog' Wat is het? Het woord vlog is afkomstig van video-blogging en staat ook bekend als vodcasting, naar analogie met podcasting. Met de huidige digitale camera's is het voor iedereen haalbaar om een eigen video op te nemen en een vlog te publiceren. Net zoals bij blogs zijn er op het net vlogs te vinden in allerlei genres en van uiteenlopende kwaliteit: soms persoonlijk of artistiek, soms met journalistieke waarde, zoals vlogs die verslag uitbrengen over de orkaan Katrina. Andere vlogs bevatten besprekingen van boeken, films of handleidingen voor bepaalde producten of technologieën. Sommige vlogs zijn knap gemaakt, andere zijn gewoon flauwe homemovies.

Wanneer je Windows Media Player (<http://www.microsoft.com/windows/windowsmedia/mp10/default.aspx>) en QuickTime (<http://www.apple.com/quicktime>) geïnstalleerd hebt, kun je zowat alle vlogs bekijken die op verzamelsites te vinden zijn op verzamelsites zoals Vlogdir (<http://www.vlogdir.com>) en Vidblogs (<http://www.vidblogs.com>). Je ziet een stilstaand beeld uit de video; klik op dit beeld om de video te starten.

Andere adressen zijn Blip.tv (<http://www.blip.tv>), 49Media (<http://www.media49.com> - klik op de knop only videoblogs), Mefedia (<http://www.mefedia.com>) en Medicine (<http://www.medicinefilms.com>). FireAnt (<http://www.getfireant.com> - Windows XP of Mac OSX - gratis) is zelfs speciale rss-software waarmee je vlog-feeds kunt zoeken, downloaden en bekijken.

Digitale foto's bijwerken is dikwijls noodzakelijk. De nadelen van digimateriaal zijn alom gekend: slecht contrast, te fletse of te felle kleuren en ... die rode oogjes. Deze onvolkomenheden zijn te corrigeren met behulp van een fotobewerkingspakket, soms gaat het sneller met een tool die zich op kleine retouche toespitst.

Picasa (<http://picasa.google.com>) biedt eenvoudige correctiefunctie voor het verwijderen van de rode oogjes.

ColorCastFx (<http://www.mediachance.com/digicam/castfx.htm>) helpt het bijsturen van onrealistische kleuren. Via twee schuifbalken past u de kleuren aan. **CleanSkinFX** (<http://www.mediachance.com/digicam/cleanskin.htm>) is bedoeld voor retouches van de menselijke huid.

Experimenteer je graag met allerlei filters en effecten, dan zal **PhotoFiltre** je aanspreken (<http://www.photofiltre.com>).

En natuurlijk kan er nu ook TV via de pc. Nederlandstalig. <http://www.tvopjepe.nl/genre/documentaires> verzamelt tv-uitzendingen van Nederlandse omroepen. Soms gaat het om aparte documentaires (bv. Warzone Colombia van BNN), maar vaak gaat het om een hele reeks (bv. Hoge Bomen van de Avro). Nog een handig overzicht van documentaires die op de Nederlandse omroepen uitgezonden zijn, is Documentaire.nl (<http://www.documentaire.nl> - rubriek uitzending gemist).

In België bestaan er geen overkoepelende initiatieven. Bij VTM (<http://www.vtm.be/telefacts/video.htm>) kun je wel de jongste reportage van Telefacts herbekijken. En op VRTnieuws.net (<http://www.vrtnieuws.net>) krijg je in de mediatheek een selectie van documentaires uit Het Journaal, Ter Zake, Studio 1, De Rode Loper, enz. CNN (<http://www.cnn.com>) heeft een aparte afdeling Video. Je vindt er 12 categorieën (U.S., World, Politics, Sports, Sci-Tech, Health, ...), waarin telkens een drietal reportages te zien zijn. Maar ook in Special Reports - kijk hier ook eens in het archief - tref je bij de berichtgeving vaak een watch-optie aan. Zo'n watch-link vind je trouwens ook vaak in de algemene rubrieken Europe, World Business, Technology, ... BBC News (<http://news.bbc.co.uk>) heeft een apart Watch BBC News in Video. Naast de video's over de headlines vind je er special coverage-reportages en filmpjes in diverse rubrieken (Sci-Tech, Health, ...). Via <http://www.bbc.co.uk/dna/filmnetwork/C54732/> worden nog een aantal documentaires van jonge filmmakers verzameld.

Je kunt van de Amerikaanse zender PBS via zijn documentairekanaal Frontline (<http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/view/>) tal van reportages bekijken over wetenschap, economie, opvallende figuren, enz. Interessant en mooi zijn de natuurdocumentaires van National Geographic (<http://cgi.nationalgeographic.com/channel/video/>). Hier kun je zoeken op trefwoord of per categorie. Er zijn ook de Media for a Better World (<http://www.independentmediasource.com/video.htm>). Hier tref je een verzameling van nogal wat online documentaires op drie pagina's - vaak ook van PBS Frontline. Becoming Human (<http://www.becominghuman.org>) is een opsteker als de ontstaansgeschiedenis van de mens jou interesseert. Je vindt er een prachtige documentaire terug in vijf delen: Prologue, Evidence, Anatomy, Lineages en Culture.

Weet-je

Via de webpagina van het VSKO vind je nogal wat materiaal - woord, beeld, powerpoint - dat in de vastentijd inspirerend en dienstig kan zijn voor les en/of pastoraal.

Klik op '[hier](#)'

Nascholingskansen (juli-december)

Het VSKO heeft een mooi aanbod van nascholingen die zinvol zijn voor de opdracht van godsdienstleerkrachten:

het vak r.-k godsdienst is teamwork.

Een nascholing op maat voor de godsdienstleerkrachten als team. Teamgericht leren werken met digitale communities, evaluatie-instrument beginsituatie – vorderingsplan – logboek – bijbelfiches e.a.

Op afspraak en op maat van de vakgroep te kiezen uit zes mogelijke trajecten. Eventueel kan het ook samen met enkele vakgroepen van andere scholen. Je zal zeker nog onontgonnen terreinen ontdekken.

De vermelde nascholingen zie www.vsko.be (inschrijven kan via email nascholing@vsko.be). Als je [hier](#) klikt, kom je bij de voorstelling van dit nascholingsproject en de inschrijvingsmodaliteiten.

Wacht niet te lang.

Oproep: roep op!

1. In de lessen kan uiteraard gewerkt worden rond de actualiteit van de samenleving, de school of de klas of de kerk. Telkens weer behoort het tot de professionaliteit van de leerkracht dit mede te doen vanuit de vakoptiek, meer concreet vanuit de terreinen en de terreindoelen. Mensen die dit proberen hebben telkens weer de verrassende ervaring dat dit verrijkend werkt.
2. De vasten is bij uitstek de tijd van het visioen
3. een agendapunt voor de vakvergadering: een boeiende leeromgeving voor het vak, hoe zou die er concreet kunnen uitzien en leidt dit ons tot een pleidooi voor een vaklokaal. Ziet zo een leeromgeving er anders uit voor de leergroepen in ASO, BSO of TSO/KSO? Stuur uw suggesties door naar onderstaand e-mailadres.

Pluim

Her en der in West-Vlaanderen zijn er nascholingen en studiedagen voor godsdienstleerkrachten en pastoraal bewogen mensen.

Je vindt er grote gekende sprekers. Boeiend. Meestal mensen die dit inbouwen in hun werktijd. Die het graag doen.

Je vindt op die nascholingsessies ook telkens weer mensen die dag-in-dag-uit op de plek en het uur van de waarheid werken: de godsdienstleerkracht. Werkdruk in overdruk en toch dat 'ja' om 'good practices' mee te delen met collega's. Misschien hebben ze er zelf deugd aan via de uitdaging tot zelfreflectie en metareflectie. Maar dat schat je zo niet in op voorhand. Het gaat om mensen die 'ja' zeggen. En ja, het zijn meestal mensen die geen tijd over hebben.

Dat verrast ons natuurlijk niet. Want 'ja', ze zijn gewoon van 'ja' te zeggen. Voor al die mensen een pluim én voor hun 'ja', én voor hun 'good practices' én voor de werkwinkels die ze her en der inleiden en begeleiden. In het bijzonder een dank aan de mensen die iets presenteerden op de dag van de pastoraal en de dag van de godsdienst.

U kunt dit en vorige nummers van GO-AL ook downloaden via <http://www.sip.be/rkgodsdienst/nieuwsbrief.htm>

¹ In deze rubriek maken we dikwijls gebruik van tips uit 'internet en advies'.